

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Václava Trajera a soudkyň Mgr. Lenky Havlíčkové a JUDr. Martiny Vernerové ve věci

žalobkyně: **CC INTERNET s. r. o.**, IČO: 28721021,
sídlem Kaprova 42, 110 00 Praha,

proti

žalovanému: **Magistrát města Chomutov**,
sídlem Zborovská 4602, 430 28 Chomutov,

o žalobě na ochranu proti nečinnosti správního orgánu, kterou se žalobkyně domáhá vydání rozhodnutí v řízení vedeném žalovaným pod sp. zn. MMCH/77225/3053-p/2018/ODaSČ-PP,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se včasnou žalobou na ochranu proti nečinnosti správního orgánu podle § 79 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) podanou prostřednictvím tehdejšího právního zástupce domáhala toho, aby soud uložil žalovanému povinnost vydat meritorní rozhodnutí v řízení vedeném pod sp. zn. MMCH/77225/3053-p/2018/ODaSČ-PP, a to ve lhůtě 30 dnů ode dne právní moci rozsudku.
2. Současně žalobkyně požadovala přiznání náhrady nákladů řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

Žaloba

3. Žalobkyně uvedla, že žalovaný dne 7. 5. 2019 vydal příkaz sp. zn. MMCH/77225/3053-p/2018/ODaSČ-PP, proti kterému podala žalobkyně dne 19. 12. 2022 odpor. Dle žalobkyně byl tento odpor podán včas, neboť předmětný příkaz nebyl nikdy doručen zástupci žalobkyně. Zmocnění pro společnost Pomáháme a chráníme, s. r. o., bylo dle žalobkyně obsaženo v přípisu ze dne 12. 12. 2018, což dle jejího názoru není vyloučeno (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 2. 2015, č. j. 1 As 238/2015-28). Žalobkyně trvala na tom, že doručení příkazu přímo účastníkovi řízení v situaci, kdy je ve správním řízení zastoupen, nemá účinky na běh lhůt.
4. Vzhledem k tomu, že předmětný příkaz byl doručen pouze přímo žalobkyni a jejímu zmocněnci nikdy doručen nebyl, byl dle žalobkyně její odpor ze dne 19. 12. 2022 doručen ještě před počátkem běhu lhůty pro podání odporu, a tedy včas.
5. Žalobkyně dále upozornila na skutečnost, že v minulosti byl v dané věci podán odpor prostřednictvím datové schránky P. K., když se žalobkyně mylně domnívala, že tato osoba je zaměstnancem společnosti Pomáháme a chráníme, s. r. o. P. K. se tedy z materiálního hlediska s obsahem příkazu seznámil, ovšem toto seznámení nelze považovat za seznámení se s obsahem příkazu ze strany zástupce žalobkyně. V tomto směru odkázala na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 3. 2021, č. j. 6 As 292/2020-33, ze kterého vyplývá, že P. K. nebyl oprávněn jednat jménem společnosti Pomáháme a chráníme, s. r. o., a nebyl ani jejím zaměstnancem. Úkony provedené P. K. proto není možné dle žalobkyně považovat za úkony této společnosti.
6. Žalobkyně tedy trvala na tom, že jejímu zástupci příkaz doručen nebyl a k dříve podanému odporu třetí osobou nelze přihlížet. Dle jejího názoru tedy odpor podaný dne 19. 12. 2022 byl podán včas a žalovaný byl povinen vydat nejpozději ve lhůtě 60 dnů rozhodnutí ve věci samé. K tomu však nedošlo.
7. Žalobkyně dále konstatovala, že uplatnila opatření proti nečinnosti u Krajského úřadu Ústeckého kraje podáním ze dne 22. 8. 2023.

Vyjádření žalovaného k podané žalobě

8. Žalovaný ve svém písemném vyjádření k žalobě zrekapituloval průběh správního řízení v předmětné věci. Uvedl, že dne 12. 12. 2018 bylo ze strany žalobkyně doručeno správnímu orgánu Sdělení k řidiči vozidla, ve kterém bylo uvedeno, že pro případ, že by ve věci bylo zahájeno řízení o přestupku podle § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích (dále jen „zákon o silničním provozu“), zmocňuje žalobkyně k zastupování společnost Pomáháme a chráníme, s. r. o. Protože se dle žalovaného jednalo o pouhou informaci o záměru být zastupován v budoucnosti, pokud nastanou určité skutečnosti, nepřistoupil žalovaný k výzvě k odstranění nedostatků podání.
9. Žalovaný trval na tom, že nedošlo ke zmocnění společnosti Pomáháme a chráníme, s. r. o., ze strany žalobkyně, neboť nebyla předložena plná moc. Dle žalovaného sdělení o plánovaném udělení plné moci k zastupování není v žádném případě to samé jako udělení plné moci k zastupování a její předložení správnímu orgánu. Písemná plná moc nebyla dle žalovaného nikdy v průběhu řízení žalobkyní nebo jejím zástupcem doložena. Žalovaný zdůraznil, že řízení o přestupku vedené pod sp. zn. MMCH/116443/3053/2018/ODaSČ/Kar, v rámci kterého bylo předloženo Sdělení k řidiči vozidla obsahující sdělení o plánovaném udělení plné moci, bylo ukončeno usnesením o odložení věci ze dne 7. 5. 2019. Příkaz za přestupek podle § 125f odst. 1 zákona

o silničním provozu byl vydán dne 7. 5. 2019 v řízení vedeném pod sp. zn. MMCH/77225/3053-p/2018/ODaSČ-PP.

10. Žalobkyně pokutu uloženou tímto příkazem neuhradila a namísto toho podala odpor s tvrzením, že odpor nebyl doručen jejímu zástupci, a proto nenabyl právní moci.
11. Žalovaný dále poukázal na obstrukční praktiky žalobkyně a společnosti Pomáháme a chráníme, s. r. o. Rovněž poukázal na skutečnost, že v předmětné věci již jednou žalobkyně podala žalobu na ochranu před nezákonným zásahem, která byla soudem odmítnuta.
12. Žalovaný rovněž poukázal na skutečnost, že Krajský soud v Ústí nad Labem pod sp. zn. 141 A 8/2022 rozhodoval argumentačně obdobnou žalobu a v tomto řízení žalobu zamítl. Rovněž odkázal na závěry rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 4. 2019, č. j. 4 As 29/2019-33, ze kterých vyplývá, že skutečnost, že podání učiněné vůči soudu z datové schránky se považuje za podepsané, nelze ztotožňovat s podpisem na plné moci, který dokládá, že plná moc byla platně udělena jiné osobě.

Posouzení věci soudem

13. O žalobě soud rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. bez jednání, neboť žalovaný s tímto postupem výslovně souhlasil a žalobkyně se po poučení, že může vyslovit nesouhlas s rozhodnutím věci bez jednání a že nevyjádření se v určené lhůtě je považováno za souhlas, k nařízení jednání nevyjádřila.
14. Žalobou na ochranu proti nečinnosti správního orgánu ve smyslu § 79 odst. 1 s. ř. s. se lze domáhat po bezvýsledném vyčerpání prostředků k nápravě nečinnosti ve správním řízení, aby v případě nečinnosti správního orgánu soud uložil příslušnému nečinnému správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení. Žalovaným je podle odst. 2 téhož ustanovení ten správní orgán, jenž má podle žalobního tvrzení povinnost rozhodnutí vydat. Podle § 81 odst. 1 s. ř. s. soud o této žalobě rozhoduje na základě skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí. Soud konstatuje, že mezi účastníky je nesporné, že žalobkyně využila prostředků k nápravě nečinnosti.
15. Z obsahu správního spisu vyplývá, že dne 2. 11. 2018 obdržel žalovaný od Městské policie Chomutov oznámení o podezření ze spáchání přestupku č. j. 2018/026120, ve kterém bylo uvedeno, že bylo zjištěno, že dne 1. 11. 2018 ve 14:05 hodin bylo v Chomutově, ul. Příční u č. p. 28, zaparkováno motorové vozidlo registrační značky „X“ tak, že blíže neurčený řidič nerespektoval dopravní značení č. IZ 8a „Zóna s dopravním omezením“, na kterém je dopravním značením B 29 stanoven mimo jiné i „Zákaz stání“. Dne 4. 12. 2018 byla provozovateli vozidla doručena výzva k zaplacení určené částky dle § 125h odst. 1 zákona o silniční provozu. Dne 12. 12. 2018 bylo žalovanému doručeno od žalobkyně Sdělení k řidiči vozidla, ve kterém bylo mimo jiné uvedeno: „*V případě, že dojde k zahájení přestupku dle § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu, pak ke svému zastupování pro takovéto (celé) řízení zmocňuji [ve smyslu § 33 odst. 2 písm. b) správního řádu] obchodní společnost Pomáháme a chráníme, s. r. o., IČ: 24317594, se sídlem Smetanovo nábřeží 327/14, Praha 1, která mi řeší veškerou administrativu a přebírá též mou korespondenci.*“ Usnesením ze dne 7. 5. 2019, sp. zn. MMCH/116443/3053/2018/ODaSČ-PP, byla věc týkající spáchání přestupku řidičem odložena, neboť správní orgán nezjistil do 60 dnů od přijetí oznámení skutečnosti odůvodňující zahájení řízení proti určité osobě. Následně byl dne 7. 5. 2019 prostřednictvím datové schránky doručen žalobkyni příkaz vydaný žalovaným téhož dne pod sp. zn. MMCH/77225/3053-p/2018/ODaSČ-PP, kterým byla shledána vinnou ze spáchání

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

přestupku podle § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu, jehož se dopustila tím, že jako provozovatelka motorového vozidla značky Chevrolet, registrační značky „X“, nezajistila, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená zákonem o silničním provozu, neboť dne 1. 11. 2018 ve 14:05 hodin v Chomutově, v ulici Příční, bylo zaparkováno motorové vozidlo tovární značky Chevrolet, registrační značky „X“, v úseku, kde nezjištěný řidič svým jednáním nerespektoval dopravní značení č. IZ 8a „Zóna s dopravním omezením“, na kterém je mimo jiné uvedeno dopravní značení B29 „Zákaz stání“. Tento příkaz byl doručen žalobkyni dne 7. 5. 2019. Dne 20. 5. 2019 byl podán P. K. jako osobou pověřenou pro výkon funkce člena statutárního orgánu spolku Ochrana řidičů o. s., který byl jednatelem společnosti Pomáháme a chráníme, s. r. o., odpor, který byl správními orgány vyhodnocen jako odpor opožděný. Dne 19. 12. 2022 byl doručen žalovanému odpor žalobkyně. Ve svém odporu trvala na tom, že byla ve správním řízení řádně zastoupena a předmětný příkaz nebyl doposud doručen jejímu zástupci. Proto dle jejího názoru byl odpor podán ještě před řádným doručením příkazu, a tedy dříve, než vůbec započala běžet lhůta pro podání odporu.

16. Podle § 90 odst. 1 věty první zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“) může správní orgán o přestupku rozhodnout příkazem.
17. Z § 150 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) vyplývá, že proti příkazu může ten, jemuž se povinnost ukládá, podat odpor ve lhůtě 8 dnů ode dne oznámení příkazu. Podáním odporu se příkaz ruší a řízení pokračuje; to neplatí, byl-li podán nepřipustný nebo opožděný odpor. Odpor se podává u správního orgánu, který příkaz vydal. Příkaz, proti němuž nebyl podán odpor, se stává pravomocným a vykonatelným rozhodnutím.
18. Podle § 94 zákona o odpovědnosti za přestupky platí, že pokud nelze rozhodnutí vydat bezodkladně, vydá je správní orgán nejpozději do šedesáti dnů ode dne zahájení řízení.
19. Mezi účastníky není v posuzované věci sporné, že proti příkazu ze dne 7. 5. 2019 byl žalobkyni dne 19. 12. 2022 podán odpor. Podstatou věci je tvrzení žalobkyně, že tento odpor způsobil zrušení příkazu, avšak žalovaný, jakožto správní orgán prvního stupně, nepokračoval ve správním řízení a nevydal rozhodnutí ve věci. Žalovaný naopak zastává názor, že vydaný příkaz nabyl právní moci, jelikož žalobkyně proti němu řádný (včasný) odpor nepodala.
20. V projednávané věci je tedy stěžejní otázkou, zda měl žalovaný vést po podání odporu proti příkazu dne 19. 12. 2022 řízení o přestupku a v tomto řízení vydat rozhodnutí, či zda tento příkaz v té době již byl pravomocným rozhodnutím. Pro posouzení této otázky je přitom klíčové zvážit, zda podání žalobkyně doručené žalovanému dne 12. 12. 2018 obsahovalo řádně udělenou plnou moc a zda měli být případně žalobkyně či její údajný zmocněnec vyzváni k odstranění nedostatku podání podle § 37 odst. 3 správního řádu.
21. Soud připomíná, že podle § 30 odst. 1 správního řádu jménem právnické osoby činí úkony ten, kdo je k tomu oprávněn v řízení před soudem podle zvláštního zákona. Správní řád zde odkazuje na § 21 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o. s. ř.“), podle kterého platí, že za právnickou osobu jedná člen statutárního orgánu; tvoří-li statutární orgán více osob, jedná za právnickou osobu předseda statutárního orgánu, popřípadě jeho člen, který tím byl pověřen; je-li předsedou nebo pověřeným členem právnická osoba, jedná vždy fyzická osoba, která je k tomu touto právnickou osobou zmocněna nebo jinak oprávněna, nebo její zaměstnanec (člen), který tím byl statutárním

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

orgánem pověřen, nebo vedoucí jejího odštěpného závodu, jde-li o věci týkající se tohoto závodu, nebo její prokurista, může-li podle udělené prokury jednat samostatně.

22. Podle § 33 odst. 1 správního řádu platí, že *„[ú]častník si může zvolit zmocněnce. Zmocnění k zastoupení se prokazuje písemnou plnou mocí. Plnou moc lze udělit i ústně do protokolu. V téže věci může mít účastník současně pouze jednoho zmocněnce.“*
23. Plná moc je podle ustálených judikatorních i doktrinálních závěrů jednostranným prohlášením zmocnitele (účastníka správního řízení) především o rozsahu zmocnění a osobě, která byla zmocněna, přičemž dokládá, že se účastník správního řízení dohodl na svém zastoupení s jinou osobou (zmocněncem) a že mezi zmocněncem a zmocnitelem byla o tomto zastoupení uzavřena smlouva (ať již ústní či písemná). Obsahem průkazu plné moci musí být konkrétní rozsah zmocnění (srov. § 33 odst. 2 správního řádu), uvedení osoby, která je k zastupování účastníka zmocněna, podpis zmocnitele a je také třeba, aby plná moc obsahovala datum, není-li její časové omezení vyjádřeno ve vlastním textu, aby bylo zřejmé, od kterého konkrétního okamžiku je zmocněnec oprávněn úkony za zastoupeného činit (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 10. 2014, č. j. 4 As 171/2014-26).
24. Z § 37 odst. 3 správního řádu vyplývá, že *„[n]emá-li podání předepsané náležitosti nebo trpí-li jinými vadami, pomůže správní orgán podateli nedostatky odstranit nebo ho vyzve k jejich odstranění a poskytne mu k tomu přiměřenou lhůtu.“*
25. V projednávané věci žalobkyně v podání ze dne 12. 12. 2018 nazvaném Sdělení k řidiči vozidla mimo jiné uvedla, že v případě, že dojde k zahájení řízení o přestupku provozovatele vozidla, zmocňuje ke svému zastupování pro celé takové řízení společnost Pomáháme a chráníme, s. r. o. Ve výše uvedeném sdělení je k identifikaci osoby poskytující toto sdělení uvedeno: *„CC INTERNET s. r. o., IČO: 28721021, adresa trvalého pobytu Kaprova 42, 110 00 Praha“*. Toto sdělení nebylo opatřeno žádným podpisem, vlastnoručním či elektronickým. Předmětné podání žalobkyně bylo žalovanému zasláno prostřednictvím datové schránky žalobkyně. Podle § 2 odst. 1 zákona č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o elektronických úkonech“) je datová schránka elektronické úložiště, které je určeno k doručování orgány veřejné moci, provádění úkonů vůči orgánům veřejné moci, dodávání dokumentů fyzických osob, podnikajících fyzických osob a právnických osob.
26. Podle § 18 zákona o elektronických úkonech platí, že fyzická osoba, podnikající fyzická osoba a právnická osoba může provádět úkon vůči orgánu veřejné moci, má-li zpřístupněnu svou datovou schránku a umožňuje-li to povaha tohoto úkonu, prostřednictvím datové schránky. Úkon učiněný osobou uvedenou v § 8 odst. 1 až 4 tohoto zákona nebo pověřenou osobou, pokud k tomu byla pověřena, prostřednictvím datové schránky má stejné účinky jako úkon učiněný písemně a podepsaný, ledaže jiný právní předpis nebo vnitřní předpis požaduje společný úkon více z uvedených osob. Z § 8 odst. 3 zákona o elektronických úkonech plyne, že *„[k] přístupu do datové schránky právnické osoby je oprávněn statutární orgán právnické osoby, člen statutárního orgánu právnické osoby nebo vedoucí organizační složky podniku zahraniční právnické osoby zapsané v obchodním rejstříku, pro něž byla datová schránka zřízena.“*
27. Výkladem § 18 odst. 2 zákona o elektronických komunikacích se zabývalo plénium Nejvyššího soudu ve svém stanovisku ze dne 5. 1. 2017, sp. zn. Pln 1/2015, ve kterém uvedlo, že *„procesní úkon, učiněný prostřednictvím datové schránky za podmínek uvedených v § 18 odst. 2 zákona o elektronických úkonech č. 300/2008 Sb., ve znění pozdějších předpisů, osobou tam Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.“*

označenou má stejné účinky jako procesní úkon učiněný písemně a podepsaný osobou, pro kterou byla zřízena datová schránka. Je-li osobou, pro kterou byla zřízena datová schránka, právnická osoba, má takový procesní úkon učiněný prostřednictvím datové schránky stejné účinky jako procesní úkon, který za právnickou osobu učiní písemně a podepíše osoba oprávněná jednat za právnickou osobu podle příslušného procesního předpisu.“ S výše uvedeným právním názorem se soud ztotožňuje, avšak v projednávaném případě není sporné, zda předmětný procesní úkon (podání) učinila osoba oprávněná jednat za právnickou osobu, nýbrž zda podání žalobkyně ze dne 12. 12. 2018 obsahuje řádně udělenou plnou moc.

28. Obdobnou situaci se zabýval Nejvyšší správní soud, který v rozsudku ze dne 23. 4. 2019, č. j. 4 As 29/2019-33, uvedl: *„Ačkoliv procesní úkon učiněný vůči soudu z datové schránky se považuje za ‚podepsaný‘ a má stejné účinky jako úkon učiněný písemně a podepsaný, totéž neplatí pro plnou moc zaslanou soudu, jelikož plná moc není procesním úkonem, ale dokladem o tom, že účastník řízení je určitou osobou zastoupen. Skutečnost, že podání učiněné vůči soudu z datové schránky se považuje za podepsané, nelze proto ztotožňovat s podpisem na plné moci, který dokládá, že plná moc byla platně udělena jiné osobě. Jedná se tedy o odlišnou situaci, než kterou řešil Nejvyšší soud ve stanovisku ze dne 5. 1. 2017, sp. zn. Pls 1/2015.“ S tímto názorem Nejvyššího správního soudu se zdejší soud plně ztotožňuje a považuje jej za příslušný i v nyní projednávané věci.*
29. V poměrech projednávané věci soud konstatuje, že údajná plná moc ze dne 12. 12. 2018 (součást podání nazvaného Sdělení k řidiči vozidla) nesplňuje výše uvedené požadavky na procesní plnou moc ve správním řízení. Jednou z náležitostí plné moci je i podpis zmocnitele, který však na plné moci absentuje, přičemž na tuto plnou moc v souladu s výše uvedeným názorem Nejvyššího správního soudu nelze vztáhnout fikci podpisu. Rovněž na údajné plné moci není uvedeno jméno fyzické osoby, která za žalobkyni, jakožto osobu právnickou, údajnou plnou moc udělila. Z údajné plné moci žalobkyně tedy není zřejmé, zda ji za žalobkyni udělila osoba k tomu oprávněná.
30. Podle judikatury Nejvyššího správního soudu sice lze plnou moc udělit ještě před zahájením správního řízení (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 12. 2015, č. j. 1 As 238/2015-28), nicméně v projednávaném případě údajná plná moc neměla předepsané náležitosti, jelikož neobsahovala podpis zmocnitele a rovněž na ní není uvedeno datum. S ohledem na skutečnost, že žalobkyně byla žalovaným pouze vyzvána k uhrazení určené částky či ke sdělení totožnosti řidiče, nebylo pro žalovaného udělení plné moci pro v té době neexistující správní řízení relevantní. Soud tedy dospěl k závěru, že za situace, kdy ještě před zahájením správního řízení žalobkyně neplatně udělila plnou moc, a žalovaný následně vedl správní řízení s řidičem vozidla, neměl s ohledem na zásadu procesní ekonomie povinnost žalobkyni vyzvat k odstranění vad plné moci. Po žalovaném taktéž nelze spravedlivě požadovat, aby po zahájení správního řízení s žalobkyní prošel celý správní spis a zkoumal, zda žalobkyně nevyslovila vůli být v případě budoucího správního řízení zastoupena a v případě vad takovéto plné moci ji vyzval k jejich odstranění eventuelně k předložení řádné plné moci.
31. S ohledem na shora uvedené soud konstatuje, že v předmětné věci odpor proti příkazu, který byl žalobkyni řádně doručen dne 7. 5. 2019, byl podán žalobkyní dne 19. 12. 2022 opožděně, jelikož ze strany žalobkyně nebyla řádně udělena platná plná moc, kterou byl údajný zmocněnec žalobkyně zmocněn k jejímu zastupování v předmětném přestupkovém řízení. Žalovaný tedy postupoval správně, když příkaz doručoval přímo žalobkyni a předmětný příkaz nabyl právní moci již dne 16. 5. 2019.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

32. Vzhledem k výše uvedenému považuje soud za nadbytečné zabývat se otázkou, zda P. K. byl oprávněn jednat v daném řízení jménem žalobkyně, či nikoli, neboť posouzení této skutečnosti nemohlo nic změnit na tom, že předmětný příkaz nabyl právní moci a žalovaný nebyl v dané věci nečinný.
33. S ohledem na shora uvedené skutečnosti soud uzavírá, že u žalovaného neshledal nečinnost ve smyslu § 79 odst. 1 s. ř. s., neboť žalovaný v řízení o přestupku žalobkyně pravomocně rozhodl příkazem ze dne 7. 5. 2019, č. j. MMCH/77225/3053-p/2018/ODaSČ-PP. Soud proto vyhodnotil žalobu jako zcela nedůvodnou a podle § 81 odst. 3 s. ř. s. ji zamítl.
34. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. Žalobkyně neměla ve věci úspěch a žalovanému náklady řízení nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly, ani jejich náhradu nepožadoval, proto soud vyslovil, že žádný z účastníků nemá na náhradu nákladů řízení právo.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 4. března 2024

Mgr. Václav Trajer v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.